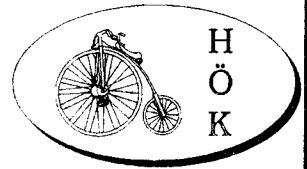


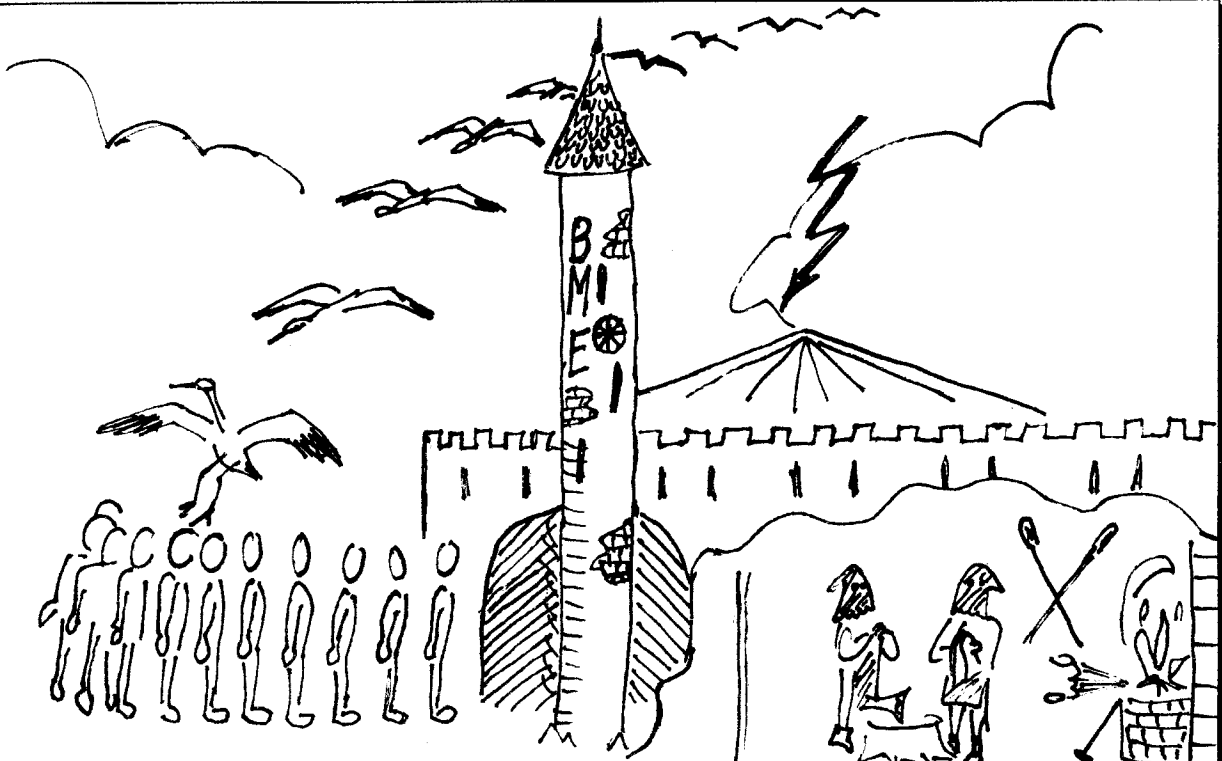
A KÖZHÍR



A KÖZLEKKARI HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

45/1.

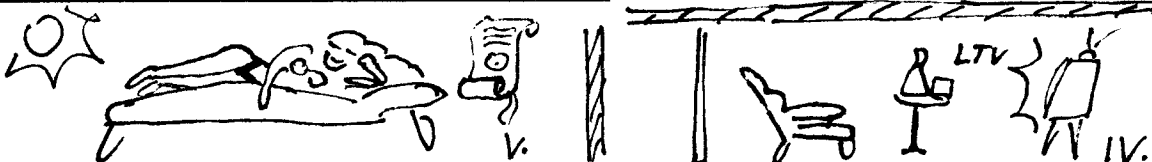
1997. szeptember 29. hétfő



A tartalomból:

Hírek röviden • 3 • Ösztöndíj táblázatok
• 4 • Közérdekű • 5 • EHK tükör • 6 •
Úti beszámoló • 7 • Irodalmi sarok • 11 •
Régi KözhiREkből • 15 • Sport • 16 • Új
Mozimánia • 18 • Hírdetések • 19

Melléklet: Gólyatábor '97



Sok szeretettel köszöntünk mindenkit az 1997/98-as tanév első számában, különös tekintettel a lapunkat először kezében tartó elsősökre.

Mint azt remélhetőleg észrevettétek, kissé megújult arculattal jelentkezünk. Szeretnénk számról-számra egy – mind tartalmában, mind pedig formájában – igényesebb kari lapot a kezetekbe adni.

Mi az, ami nem változik? A korrábbiakhoz hasonlóan a lehető legtöbb, minden hallgatót érintő információt próbálunk eljuttatni hozzátok. Bár már több kritika ért minket a sok száraz, hivatalos anyag miatt, de higgyétek el, ez a Hallgatói Képviselet egyetlen olyan fóruma, ahol elképzeléseit, döntéseit és az egész Kart érintő problémákat ismertetni tudja. A szárazságot talán enyhíteni tudjuk. Nem változik meg alapvetően a lap stílusa sem. Ugyanúgy lesz EHK-tükör, IRON HOOK, rejtvény, versek, viccek valamint MoziMánia – igaz, ezt új munkatársunk gondozza majd.

A változások közt elsősorban a formai újdonságokról szólnánk. Korszerűbb megoldásokat fogunk alkalmazni a szerkesztés során, egységesebb lesz az arculat és – remélhetőleg – KÉPEK is lesznek hasábjainkon.

Új rovatokat is indítunk. Találhattok majd programajánlót, megpróbálkozunk a sokak (közülünk is sokak) által utált emlékeztetők emberi fogyasztásra alkalmasabbá tételére, tallózunk a Közhír régebbi számaiból is (így láthatjátok, mit csináltak elődeink). Szeretnénk újra beindítani a hirdetési rovatot. Ehhez magyarázatot majd ott adunk, ahol ennek később a helye lesz (most még kissé hiányos, „összecsapott”...).

Folyamatban van a tanszékekkel való kapcsolatfelvétel, melynek eredményeképpen remélhetőleg szakmai-tudományos cikkekkel fog bővülni lapunk.

A szerkesztőség és az írógárda nagyrészt változatlan maradt, az új nevekkal a hátoldalon találkozhattok. Mivel sok új arc még nincs, és elég kevesen vagyunk, várjuk mindazok jelentkezését, akik kedvet éreznek a munkánkban való részvételhez (cikkírás, szerkesztés, rajzolás stb.).

Végezetül szeretettel fogadjuk észrevételeiteket, kritikáitokat bármely, az újságot érintő kérdésben.

A szerkesztőség helye: Hallgatói Iroda (Baross kőli)

KÓRUS !!!

Most újra lehet jelentkezni a Műegyetemi Kórusba !!!

Kórusunk szeretettel vár mindenkit, aki szeretne bekerülni egy lelkes társaságba és aki számára öröm az éneklés.

Heti egy próbánk van csütörtökönként 18^h-20^h-ig. Az érdeklődőket ebben az időpontban várjuk a Műszaki Egyetem Központi épületében, a K. II.53-as teremben.

Idei terveink között szerepel egy Kodály: Budavári Te Deum előadás márciusban, egy Carmina burana előadás a németországi Karlsruheban (június), valamint több kisebb fellépés Budapesten és vidéken.

Az új tanévtől megszépülve vár mindenkit a Hallgatói Iroda. Nyitvatartási időben (hétfőtől csütörtökig 16 és 21 óra között) titkárnőnk (Éva), illetve bármelyik hallgatói képviselő szívesen a rendelkezésekre áll (fénymásolás, nyomtatás, információ stb.). A közeljövőben remélhetőleg két számítógép is segíthet majd benneteket.

Korlátozott számban kapható még kari és tavalyi felező póló. A pólók darabja 650 HUF, ha együtt veszed a kettőt, akkor 1100 HUF. Érdeklődni és vásárolni Évánál lehet.

Befejeződött a HÖÖK aláírásgyűjtés, melyet a hallgatói normatíva (jelenleg 65000 Ft/fő) 25%-os emelése, valamint ezzel együtt a tankönyv és jegyzettámogatás ugyanilyen mértékű emelése érdekében kezdeményezett. Örülünk annak, hogy szép számban részt vettetek az akcióban.

A HK 1997. szeptember 15-i ülésén döntött az e félévi hallgatói normatíva felosztásáról. Egyhangúlag elfogadott határozata értelmében a keretösszeg 80%-át ösztöndíjra, 10%-át szociális támogatásra, 5%-át pedig egyéb egyszeri támogatásra fordítódik. A Testület csak erről a 95%-ról dönthet.

Gőzerővel folynak a Gólyabál előkészületei. A rendezvény október 22-én a Kertészeti Egyetemen lesz megtartva. A főszervező ajánlóját a 17. oldalon olvashatjátok.

A KDJB javaslatára a HK 1997. szeptember 22-i hat és fél órás – maratoni – ülésén meghatározta az 1997/98-as tanév őszi félévében érvényes ösztöndíjtáblázatokat, valamint döntött a rendszeres szociális támogatás kérelmekről. Az ösztöndíjtáblázatokat a 4. oldalon, a szocitám eredményeket a Dékáni Hivatal hirdetőtábláján találhatjátok.

Újra megnyitotta kapuit a Baross kóli alagsorában működő vendéglátóipari egység, a HA-BÁR. Mivel a HK elégedett volt az eddigi üzemeltetővel, valamint ő is élni kívánt az elővásárlási jogával, így valószínűleg a jól megszokott hangulat várhat mindenkit, aki betér ide. Nyitvatartás hétfőtől csütörtökig 20 órától.

És végül a KB jelenti:

Október 7-8-án kerül megrendezésre az idei Kollégiumi Napok a Baross Gábor Kollégiumban. Mivel október 8-a a nappali tagozaton oktatási szünet, így mindenkinek biztosítva lesz az önfelédtt szórakozás.

Tanulmányi ösztöndíjak a kreditrendszerű képzésben

2.00 - 2.09	3 750 Ft	4.60 - 4.69	14 700 Ft
2.10 - 2.19	4 150 Ft	4.70 - 4.79	15 150 Ft
2.20 - 2.29	4 550 Ft	4.80 - 4.89	15 600 Ft
2.30 - 2.39	4 950 Ft	4.90 - 4.99	16 050 Ft
2.40 - 2.49	5 350 Ft	5.00 - 5.09	16 500 Ft
2.50 - 2.59	5 750 Ft	5.10 - 5.19	16 950 Ft
2.60 - 2.69	6 150 Ft	5.20 - 5.29	17 400 Ft
2.70 - 2.79	6 550 Ft	5.30 - 5.39	17 850 Ft
2.80 - 2.89	6 950 Ft	5.40 - 5.49	18 300 Ft
2.90 - 2.99	7 350 Ft	5.50 - 5.59	18 750 Ft
3.00 - 3.09	7 750 Ft	5.60 - 5.69	19 200 Ft
3.10 - 3.19	8 150 Ft	5.70 - 5.79	19 650 Ft
3.20 - 3.29	8 550 Ft	5.80 - 5.89	20 100 Ft
3.30 - 3.39	8 950 Ft	5.90 - 5.99	20 550 Ft
3.40 - 3.49	9 350 Ft	6.00 - 6.09	21 000 Ft
3.50 - 3.59	9 750 Ft	6.10 - 6.19	21 450 Ft
3.60 - 3.69	10 200 Ft	6.20 - 6.29	21 900 Ft
3.70 - 3.79	10 650 Ft	6.30 - 6.39	22 350 Ft
3.80 - 3.89	11 100 Ft	6.40 - 6.49	22 800 Ft
3.90 - 3.99	11 550 Ft	6.50 - 6.59	23 250 Ft
4.00 - 4.09	12 000 Ft	6.60 - 6.69	23 700 Ft
4.10 - 4.19	12 450 Ft	6.70 - 6.79	24 150 Ft
4.20 - 4.29	12 900 Ft	6.80 - 6.89	24 600 Ft
4.30 - 4.39	13 350 Ft	6.90 - 6.99	25 050 Ft
4.40 - 4.49	13 800 Ft	7.00 - 7.09	25 500 Ft
4.50 - 4.59	14 250 Ft		

Tanulmányi ösztöndíjak az idegennyelvű képzésben

2.50 - 2.59	4 000 Ft	3.90 - 3.99	11 000 Ft
2.60 - 2.69	4 500 Ft	4.00 - 4.09	11 500 Ft
2.70 - 2.79	5 000 Ft	4.10 - 4.19	12 000 Ft
2.80 - 2.89	5 500 Ft	4.20 - 4.29	12 500 Ft
2.90 - 2.99	6 000 Ft	4.30 - 4.39	13 000 Ft
3.00 - 3.09	6 500 Ft	4.40 - 4.49	13 500 Ft
3.10 - 3.19	7 000 Ft	4.50 - 4.59	14 000 Ft
3.20 - 3.29	7 500 Ft	4.60 - 4.69	14 500 Ft
3.30 - 3.39	8 000 Ft	4.70 - 4.79	15 000 Ft
3.40 - 3.49	8 500 Ft	4.80 - 4.89	15 500 Ft
3.50 - 3.59	9 000 Ft	4.90 - 5.00	16 000 Ft
3.60 - 3.69	9 500 Ft	5.00 -	16 500 Ft
3.70 - 3.79	10 000 Ft	folyt. köv...	
3.80 - 3.89	10 500 Ft		

Oktatási, tanulmányi ügyek

A tanulmányi és vizsgaszabályzatot (TVSz) az Egyetemi Tanács 1997. május 26-án módosította. A TVSz diplomamunka felvétele című paragrafusa [régi 19.§, jelenlegi 20.§] egy új (3) bekezdéssel gyarapodott, amely szerint a mintatanterv 9 féléve alatt teljesítendő 270 kreditponton felül további tantárgyakat vehetnek fel a hallgatók. Az ezek után járó kreditpontokat -barmely mennyiségben- a kollégiumi felvétel kritériumaként lehet elfogadni, az ösztöndíjindex számításánál azonban legfeljebb tíz kreditpontnyit, amely csak *szakmai jellegű tárgyakból* jöhet össze.

Felmerült a kérdés mit ért a TVSz *szakmai jellegű tárgy* alatt. Az Egyetemi Tanács alapozó tárgy, szakmai tárgy, stb. definíciókat elfogadott, azonban ezek között a szakmai jellegű tárgy meghatározása nem szerepel. Ezért ez ügyben az Oktatási Dékánhelytessel konzultálni kellett. Abban sikerült megállapodni, hogy a -korábbi elnevezéssel élve- komplementer tárgyak, valamint másik modul tárgyai számitanak szakmai jellegű tárgyaknak. Tehát -szintén korábbi elnevezéssel élve- közismereti tárgyak (→T³K tárgyak), valamint az alaptárgyi válogatott fejezetek elnevezésű tárgyak nem felelnek meg a 10 kreditpontnyi kiméretű szakmai jellegű tárgyak kategóriának.

Az érvényben lévő TVSz az egy félévben felvehető kreditpontok számát nem korlátozza. Azonban az ösztöndíjindex számításakor az ösztöndíjindexet be kell szorozni a teljesített/felvett kreditpontok arányával [lásd 5.§ (2) c) bajusz]. Ennek az az "elrettentő" ereje, hogy a hallgató jobban gondolja meg, mennyi kreditpontot és összességében milyen tárgyakat vesz fel 40 kreditpontot meghaladó esetben, mert ha nem végzi el mind, nem jár büntetlenül, mivel csökkentett ösztöndíjindex alapján kap majd ösztöndíjat. Ez természetesen a következő félévi ösztöndíjagnál lesz először érdekes.

* * *

A TVSz további változásairól a Közhír további számaiban számolunk be, addig is az érvényes TVSz-t mindenki beszerezheti a Dékáni Hivatalban az évfolyam-előadójától, ugyanis mindenki számára biztosítani kell azt. Amennyiben bármilyen problémád merül fel tanulmányi, oktatási ügyben, pl.: TVSz értelmezés, akár egyes oktatók félreértelmezése, TVSz-re hivatkozó túllépései kapcsán bátran fordulj hozzánk, mi -amennyiben panaszod jogos- segítünk megoldani azt.

Denke Zsolt
Oktatási felelős

Gyalogh János
Tanulmányi felelős

A Hallgatói Képviselőlet színeiben.

„Itt van az ősz,
Itt van újra”

Ilyen az élet, persze mielőtt óriási hévvel belevágnánk az új tanévbe, tekintünk csak vissza, mi is történt nagybecsű egyetemünkön, míg a világban sütött a nap.

Először is izzadtunk, aztán éjt nappallá téve dolgoztunk, (megjegyzés: éjszaka még is csak hűvösebb van!), no meg jártunk Egyetemi Tanácsra, ahol elfogadtuk az új TVSZ-t. Beszerzését mindenkinek ajánlom. Olvasgatása megóvhat minket attól, hogy tudatlanságunk büntetéseként töröljenek minket az Egyetem vitézlajstromából.

S ha már itt maradtunk, beköltözhetünk a nagytétényi kollégiumba, amelyet ugyan ezen nyártól az ELTE bérel az államtól, de a BME is kapott benne 200 helyet. Az új helyzet miatt megnövekedett térítési díjból a HÖK 1000 Ft-ot átvállal havonta és személyenként az itt lakó hallgatóktól.

Idén nyáron is megrendezésre kerültek a HK-k nagysikerű rendezvénysorozatai, amelyek ezúttal is a GÓLYATÁBOR fedőnevet kapták. Folyományukként a természet rendjével tökéletesen ellentétben szeptemberben megérkeztek egyetemünkre a gólyák. Itt had jegyezzem meg, hogy kinek öröme, kinek bánatára, egyetlen egy szervező sem fulladt bele semmilyen folyadékba!

Befejeződtek a „Nagy Nyári Renoválás”-ok. A felújított HK irodák kari, míg a Balatonlellei tábor egyetemi szinten várja megszokott színvonalú szolgáltatásaival a hallgatókat.

Ha ősz van, akkor elmaradhatatlan az Őszi BME Kispályás Teremfoci Bajnokság. (Röviden csak : Őszi BME Kis-Terem-Baj) Jelentkezni 3-6 fős csapatokkal lehet Botos Beatrixnál a Diákközpontban (K.I.51). Nevezési díj 200 Ft/fő.

Kérdéseiteket továbbra is várjuk - ahogy eddig is - az ehk@sc.bme.hu e-mail címre, vagy az EHK-tükör fakkba a Diákközpontba.

Káoszmentes évet kíván :

Az EHK-tükör írói munkaközössége

MUNKAJÁNLATOK FOLYAMATOSAN ! MAGAS FIZETÉS!

A Műegyetemi Iskolaszövetkezet színvonalas munkákat ajánl Neked egész évben! Gyere és érdeklődj!
Jelentkezz az adatbázisunkba! A regisztráció ingyenes!

Cím: BME K.I.51.

Tel.: 463-3831

e-mail: MUISZ@SC.BME.HU

Munkaajánlatok az INTERNETEN is: [HTTP://WWW.SC.BME.HU/MUISZ/](http://www.sc.bme.hu/muisz/)

Macedónia Express

- Na én akkor se mennék oda ha fizetnének! - bátorított a Jorgos Travel egyik söfőre.

- De hát nekem fizetnek - és mégis megyek gondoltam hozzá, s ezzel végett is vettem tartalmas beszélgetésünknek. És ezzel egy időben letettem abbéli szándékomról, hogy az út során beszélgetésbe keveredvén ezekkel a kedves úriemberekkel hasznos információkhoz juthatok. Csak a frászt hoznák belém. Az ember ugye ha a Balkánra készül, legyen nagyon magabiztos. Amikor kiválasztottam ezt az állást, már sejtettem, hogy nagy fába vágom a fejszét. A Macedón IAESTE által összeállított anyag viszont igen kívánatosnak tűnt, színes volt, szagos, meg minden ami ilyenkor marketingilag hasznos. Az IAESTE HB által felajánlott állások többsége csak szűkszavúan nyilatkozott, a Macedón paksaméta viszont tartalmazott több ismertető füzetet, a munkahely is igen izgalmasnak tűnt: "EVROPA" csokoládé, cukorka és nápolyi gyár. Így a kiválasztásnál nem tudtam ellenállni.

Ekkor még nem sejtettem hogy az út legtöbb kellemetlenségét nem a balkáni puszkaporos hordó lakói, hanem pont az említett utazási iroda fogja okozni. Először is a sofőr uraknak senki nem szólt, hogy egy delikvens nem utazik végig a csoporttal Vrasnáig (Görögország), ezért igen nagy trauma volt számukra, amikor bejelentettem ebbéli szándékomat.

- Hiszen így egyel többször kell majd megállnunk, Jézusom - gondolták mérgesen a vezérigazgató után második *legfontosabb* emberek a cégnél.

- De azért betudnának vinni a Reptérre - próbálkoztam szerényen.

- Sajnos nem, nem kockáztathatjuk meg, hogy eltévedünk, vannak itt más utasok is rajtad kívül.

Köszönöm kedvességtek - gondoltam - ha már így átcsaptunk csendőrpertuba. A szkopjei reptér azonban nem egy Ferihegy 2,

inkább a Déli pu-hoz hasonlíthatnám. A kitérő is roppant bonyolult műveletet igényelt volna, kb. 100 m-t, ami viszont egy hat csomagos 18 órát utazott gyalogosnak már nagyobb akadályt jelentett. Ráadásul a vezetőurak állítása szerint kb. 1/2 2-re kellett volna odaérnünk, fogadóimat is akkorra rendeltem oda, mi viszont 3/4 5-re érkeztünk meg. Természetesen a kutya sem várt rám, így a biztos támpontot jelentő buszt elhagyva egyedül maradt egy idegen ország idegen országútján, távolban a reptér fényeivel, hat darab egyenként két tonna hátitáskával egyetembe (de hogy a színes TV-ét miért kellett elhoznom...?). Na szóval mérnöki szaktudásomnak köszönhetően kiintegráltam az út megtételéhez szükséges szakaszokat, majd elindultam - lefelé a lejtőn. Három négyszeri oda-vissza mászkálással sikerült is megközelítenem az objektumot, amit természetesen zárva találtam. Ekkor tettem fel magamnak - a végkimerülés határán - először a "Mr. Drebin"-i költői kérdést:

- És hol vagyok én egyáltalán...?

Na de nem estem pánikba, annál is inkább mivel időközben hozzám csapódott egy kedves kutya, aki ugyan nem tudott magyarul, de a Pick szálámimból jóízűen lakomázott. Végre aztán 7 óra körül a reptér is méltóztatott kinyitni (pedig már kezdtem megszokni a padot, amin pihentem), úgyhogy ez volt az a pont, ahonnan kezdtek jobbra fordulni az események. Igaz, hogy csak 2 darab kártyástelefon volt az épületben, igaz hogy a pénzváltó nem tudott angolul, igaz hogy az egyetlen vendéglátóipari objektumban csak "türkish caffét" lehetett (volna) inni, igaz hogy a nyilvános WC-t egy lyuk szimbolizálta, igaz hogy csak 11 órakor jött értem egy amerikai hölgy egy AIESEC-es gyerekkel (akiket végre sikerült telefonon véletlenül utolérnem), igaz hogy 2000 Ft-omba került a taxi pénz, amivel bevitték a hotelnek nevezett diákszállóra, de végre egy igazi ágyat érezhettem magam alatt.

Innentől felgyorsultak az események. Arra tértem magamhoz, hogy valaki elnézést kér, majd kimegy a szobámból. Majd ismét bejön és közli, hogy valószínűleg mégsem tévesztette el a szobáját. Így ismerkedtem meg az egyik szobatársammal, aki Görögországból érkezett. Aztán jöttek sorban a külföldi diákok, hogy megnézzék az új jövevényt. Spanyolok,

egyiptomiak, oroszok, németek, svájciak, románok, törökök, török kurdok, finnek, japánok és egy észak-ír gyerek. Szóval vegyes saláta. Természetesen egyedül voltam magyar, az angolom is igen érdekes színfoltja lett a társaságnak. A japán-angolt és az orosz-angolt viszont nehéz volt lepipálnom. Az előbbi körülbelül így hangzott: - Áj tyim tyam pó, ájím szomji hen kan ken, hehehehe - nevetés, amire persze nekem is nevetnem

kellett, különben lebuktam volna, hogy egy árva kukkot nem értek az egészből. Utóbbi: - Vii, príperj, anyibogyi nyíd mjit - szintén nevetés (hogy mit összeröhögtek ezek a saját ökörségükön).

Egyszer nem átkodtam megkérdezni gyévocskát, hogy miért mondja azt, hogy: nyíd (lásd need=níd). Mire ő: én nem mondom azt: nyíd, én azt mondom: nyíd. Na jó, mondom neki, akkor minden rendben.

Másnap megismerkedtem a munkahelyemmel. Ott igen meglepődtek rajtam mivel egy vegyészmérnök helyét foglalhattam el a minőségellenőrző laborban. Felajánlottam ugyan segítségemet - mert ugye első félévemben a széleslátókörűségem érdekében nem áttalottam még kémiát is tanulni - ebből azonban a labor megóvása érdekében nem kértek. Én viszont kértem az "ourprodukt"-

jukból, ami számomra a gyümölcsös nápolyit és a rizssel átitatott csokoládét jelentette.

Közben meg kellett ismerkednem a többi szoba- és hálótársammal, azzal a félmillió svábbogárral, amik nem áttalottak még a matracom alá is beköltözni. Miután sikerült velük egyezsége jutnom (miszerint csak éjszaka jöhetnek elő és nem mászhatnak fel az ágyamra

és az étkezőasztalra), elkezdhettem az ország közelebbi felderítését. Mint az kiderült, egy igen változatos kultúrájú, tradíciójú és népességű országba érkeztem. A 2 milliós lakosság kb. 75 %-a görög keleti és görög katolikus macedónból (kevés szerbvel és göröggel keverve), 20%-a albán, 5 %-a török és még kitudjamilyen nemzetiségű, muszlin vallású emberek kavalkádjából áll. De a macedónok sem tudják

hogy kik is ők valójában, Nagy Sándor leszármazottai, Cirill és Metód utódai (ugyanis a monda szerint itt fektették le a cirill betűs írás alapjait), szlávok (mint azt nyelvezetük elárulja), vagy inkább görög-szerűek, mint a vallásuk és kultúrájuk, zenéjük mutatja? Az istenként kezelt Titó-féle Jugoszláviában kaptak először - azt a tíz napos önállóságot leszámítva, amit egyik nemzeti hősük kiáltott ki a török 500 éves uralmának megszűntekor, valamikor 1911 körül - önálló parlamentet és közigazgatási jogot. Ezután következett az 1991-es independent day, ami csaknem háborús övezetté változtatta a térséget. Ha nem lett volna egy igen rafinált, a szerbekkel egy nyelvet beszélő államelnökük akkoriban, aki azt mondta:

- Vigyetek mindent, csak a macedón polgárokat szereljétek le a hadseregből és ismerjétek el határainkat!



És így is lett. A helyiek szerint a szerbek mindent elvittek, amit meg tudtak mozdítani. Még a reptér lokátorát is leszerelték. Viszont cserébe elmaradt az esztelen vérengzés.

Megmaradtak azonban a nemzetiségi problémák. Az idegenekkel oly barátságos népek - mint a világ minden táján - valahogy nem tudnak közös nevezőre jutni egymással. A görögökkel nincsenek jóban, mer' a görögök nem ismerik el őket, mer' ott is van egy Makedónia és ott is élnek macedónok, akik ugyan elfelejtettek macedónul, de azért nehogy egyszer eszükbe jusson a visszatérés az anyaországba. Ezért a görögök makacsul nem ismerik el Macedóniát. A macedónok viszont nem igazán csípiék emiatt a görögöket. Nem csípiék még az albánokat sem. Pedig az albánok a maguk kultúrájával mindenhol ott vannak. Dzsámik és maszkok százai emelkednek magasba, kaftános emberek, zajos bazárok, mintha a török időkbe csöppent volna az ember. A probléma okozója a nagyobb önállóságra törekvés, ami igen érzékeny téma mostanában és nemcsak a Balkánon. Bombák robbannak, zászlók lengenek, rendőrök érkeznek, (összecsapások keletkeznek) meg egyéb értelmetlen dolgok történnek.

Mindazonáltal velünk nagyon jól bántak - itt végre mi voltunk a "jófejvidámkülföldiek" - akikért minden lány szív megdobban és mindenki "haddlegyekmárabarádod" akart lenni (enyhe túlzással). Ennek köszönhetően 5 hetes kintlétem alatt egyetlen napot nem unatkoztam és - az első napot leszámítva - egyetlen napig nem éreztem magam egyedül. Általános volt a barátságos viselkedés velünk szemben. A helyi IAESTE-sek is kitétek magukért, minden nap pub-ozás, hétvégente kirándulás, néha dízsi bemenés, vagy party-szervezés a hotelban. Hétvégente kirándulás a hegyekbe, vagy Európa legtisztább távához: Ohrit-ra.

A mentalitás egyébként főleg a vezetési stílusban és a szájából krakogás után kihulló képződményekben nyilvánult meg. Ezek közül azt hiszem csak az utóbbi szorul magyarázatra. A buszsofőrök úgy vezettek mint az állatok, fékezéskor, induláskor, előzéskor repkedtünk,

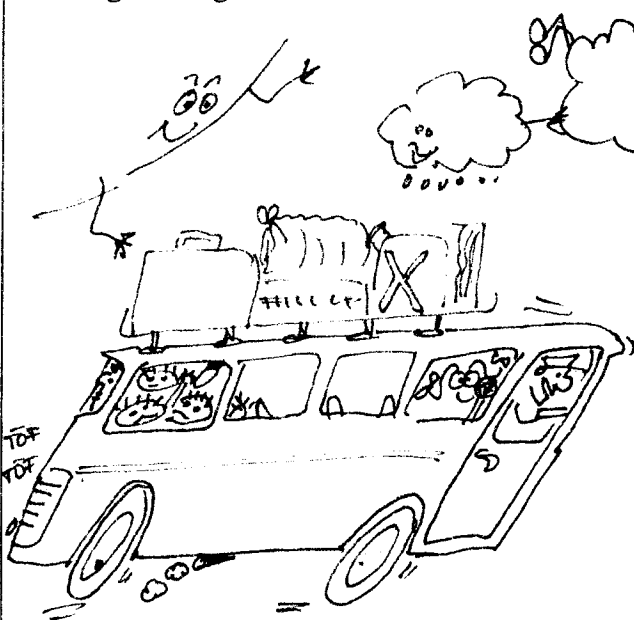
mint a vadlibák az ócska olajszagú buszokban. A zebrán átkelés életveszély volt. Ha valaki mégis megpróbálta az autósok dudálva rágyorsítottak, hogy eljesszék az illetőt átkelési szándékától. Ha valaki rossz sávból próbált kanyarodni, vagy kapualjból próbált kiállni még csak véletlenül sem adott elsőbbséget más járműveknek, de még csak körül sem nézett. Ez azonban szemmel láthatóan nem nagyon zavarta a helyieket, nem úgy, mint minket! Sehogyan sem tudtam ugyanis megérteni, hogy megállás előtt a lelassult járművet miért kell leblokkolnia a sofőrnek, hogy a leszálláshoz készülődő utasok vagy egymás ölében, vagy - kék zöld foltokat szerezve - a korláton landoljanak.

Na de ezt is meg lehet szokni valahogy. Aztán két hét után megérkezett diáktársam magyarhonból, minnek következtében, addigra már elég jól kialakult konyha angol tudásom a felére redukálódott. Ez valószínűleg az önbizalmammal volt összefüggésben, ugyanis a többiek nem igazán adták(tudták) tudtomra, hogy az english-em nem valami perfekt. De a pár napos trauma után már minden ment tovább a rendes kerékvágásában. A napi táplálkozási igényünk kielégítésére - egy tetőtől talpig bekendőzött egyiptomi lánnyal való - közös főzéseket alkalmaztunk, főleg konzerveim felhasználásával. Persze megkóstoltam a nemzeti ételeket is. Az emberfej nagyságú, sült krumplival töltött, majonéztól csöpögő hamburgert, bab-főzelékhez hasonlító ú.n."tafcse-grafcsé"-t, piroskát és kebabcsicát (amik különböző darált húsból készült ételek), skopszkrét (paradicsomos, uborkás, hagymás, olajos saláta sajttal beborítva) és saslikot. Mivel a választék nagyjából ennyiből állt, Józsiival (kinti nevén: Jusuffal) Magyar estet szerveztünk, melynek fénypontját 15 liter gulyás jelentette. A receptura faxon érkezett édesanyám közreműködésével. Az étkezés mellé aperitifként házi szilva pálinkát is szervíroztunk, amit az orosz lány kivételével mindenki köhögve fogadott(be). Nádja csak ennyit szólt vigyorogva: - Verji gudj!

De bármennyire is küzdöttünk ellene, elérkezett a búcsú ideje. Ez több szempontból is

szomorú pillanat volt. El kellett búcsúznom egy időközben összeforrt csapattól és újra el kellett szenvednem a Jorgosos alkalmazottak társaságát. Ez kezdődött úgy, hogy felhívván a görög irodát csak a harmadik személy tudott csak magyarul (persze közben hosszú perces értelmetlenkedések zajlottak le, úgyhogy a csokigyár telefonszámát egy kicsit meg kellett duzzasztanom). Végül a magyar iszonyúan jó fej hölgyemény először bele vágván szavamba (végül is jogosult erre, hiszen ő tesz nekem szívességet) közölte velem, hogy én most nem Macedóniában vagyok, hanem Szkopjében (ja kérem, ha valaki ilyen fontos pozícióban dolgozik annak muszáj politizálnia, Jorgoséknál nem számít ha ügyféllel állunk szemben, ha ilyen valótlán dolgot állít a beszélés elkerülhetetlen...). Aztán félórás lecseszés következett, kb. így:

- Mit is képzelsz magára, nem fognak magára várni és a többi utas (levegővétel) is majd pont maga miatt fog várni és ha nem lesz ott (hööööööö), akkor úgy ott hagyják magát mert nem fognak magára várni...!!!!



Ekkor tudtam csak megköszönni végre cége valamennyi alkalmazott társának a kedvességét, amit irányomban sikerült kieszközölniük és közölnöm e kedves hölgygel, hogy aggodalomra és primitívségre (bár ezt csak gondolni mertem) semmi ok, mivel mindenképp ott leszek a megbeszél

benzinkútnál, csak ha most méltóztatnának a sofőr-igazgató gróf urak bekanyarodni a benzinkút területére, kockáztatva ezzel a többi utas lelki békéjét, annak nagyon örülnék. Természetesen ha nem, akkor boldogan állok majd az országút szélén abban a három órás időintervallumban, amit a sofőrök érkezésnek megadtak - dacolva a tűző nappal (kb. 50 fok) és egyéb kellemetlenségekkel. Ugyanis Magyarországról azt az utasítást kaptam, hogy a busz délután fél kettő és fél öt között érkezik meg a benzinkúthoz, úgyhogy menjek ki egy órára. Ez igen logikusan hangzott, főleg azután, hogy az előbb említett hölgyikétől megtudtam, hogy a busz 1 órakor indul el Vrasnából és az út kb.: 4-5 óra.

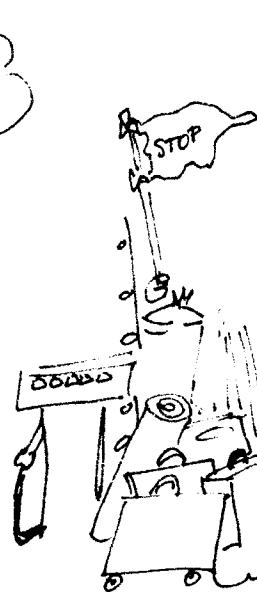
No de én már semmin nem csodálkoztam, azon sem, hogy elfelejtették közölni velem, hogy a busz indulási időpontját melyik időzóna szerint kell értelmezni - a görög ugyanis 1 órával késésben van. Végül is 1/2 6-kor beérkezett a buszom, a várakozással eltelt 2 óra alatt pedig két macedón lány gitárszerenádját hallgattam. Rövid, de szomorú búcsúzkodás után búcsút

intettem ennek a barátságos, gyönyörű hegyekkel, tavakkal és folyókkal övezett országnak.

Fölszállva a buszra a sofőr: "Na mi van, élsz még?" kérdése után megpróbáltam elhelyezkedni valahol - természetesen az utasok igen barátságos

pillantásai közepette, kb. ezt gondolhatták: "Hát ez a fickó meg honnan szabadult ide?". A túlélés érdekében pedig az út hátralévő részében walk man-omon az egyik lánytól kapott népzenei kazettát próbáltam hallgatni.

Hegedűs Viktor



VÍZSZINTES:

1. USA – Mexikó, Kína – ?
6. 6 – Saturn, 7 – ?
10. Zeusz – Io, Vénusz – ?
12. Vas – Fe, réz – ?
13. A rózsaszín párduc – Sellers (Peter), A kék angyal – ? (Marlene)
15. Juventus/Milan – Baggio, Paris SG/Milan – ?
16. Madrid – REAL, Shakespeare – ?
18. Charles – II. Erzsébet, John F. Kennedy – ?
21. Caius Iulius Caesar Germanicus – Caligula, Claudius Drusus Germanicus Caesar – ?
22. Mali – Bamako, Angola – ?
24. Észak – Nansen, Dél – ?
25. Humphrey Bogart – Lauren Bacall, Carlo Ponti – Sophia ?
27. Finnország – lappok, Japán – ?
29. H-RO, Bartók – ?
32. Wembley – hip, hip, hurrá!, Titanic – ?
34. George Bernard – Shaw, William Butler – ?
38. Paris – Hollywood, César – ?
39. Rotterdam – Erasmus, Milétosz – ?
40. ABC – ábécé, --- ?
41. Nyikoláj – Gogol, Vincent van – ?

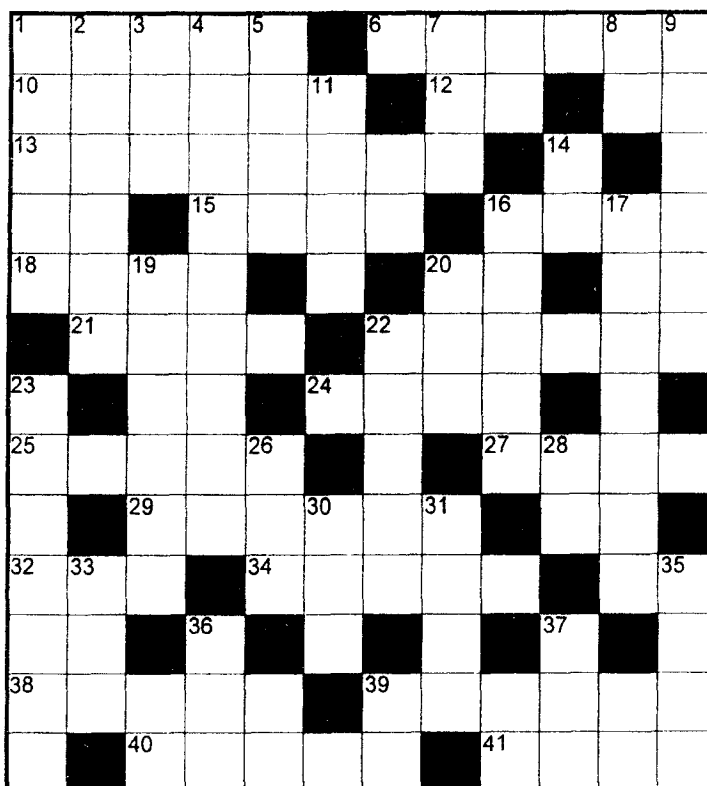
FÜGGŐLEGES:

1. Plusz – mínusz, zenit – ?
2. Telefon – Bell, villanykörte – ?
3. 1905–1980, J. P. – Sartre, 1809–1849, E. A. – ?
4. Bruxelles – Brussel, Anvers – ?

Ez ezzel úgy, mint az azzal...

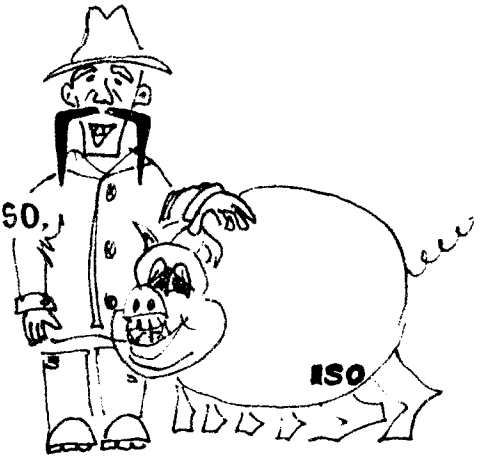
5. Renault – Fiat, frank – ?
7. Itália – I, Chile – ?
8. Mezopotámia – Babilon, Sumér – ?
9. Everest – Mount, Nevada – ?
11. Irán – Perzsia, Thaiföld – ?
14. 1984 – J. Seifert, 1994 – ?
16. Pápa – Róma, dalai láma – ?
17. Piano – forte, adagio – ?
19. Másodperc – Greenwich, méter – ?
20. Martin – Luther, Jan – ?
22. Maria Stuart – Schiller, Maria Pineda – ?
23. Celta – Vigo, Celtic – ?
26. Lincoln – Grant, Napoleon – ?
28. 5 – 9, V – ?
30. Ádám – Ábel, Noé – ?
31. Atlanta – Georgia, Salt Lake City – ?
33. Afrika – OAU, Amerika – ?
35. Gore – Clinton, Quale – ?
36. 1904–1997 – Teng, 1893–1976 – ?
37. EIRE – ERIE, OLE – ?

Kétfetűsek: AG, AU, CH, CM, EB, EG, GA, HH, IS, NR, RI, RR, TE, VP, XT.



EURÓPA FELÉ

A MI SERTÉSÜNK 9000 ISO,
AZAZ MINŐSÉGI HÍZÓ.

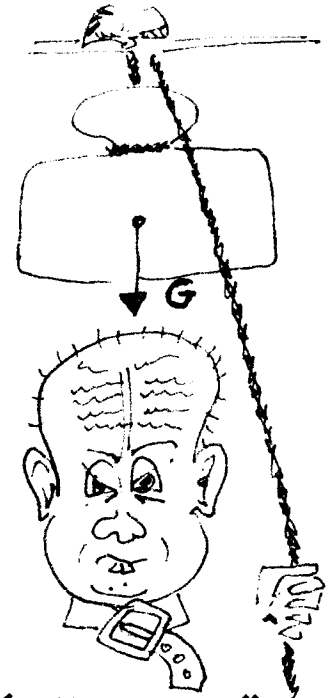


MOZI

FELÉM JÖTT AZ ANACONDA,
RÁ NÉZTEM ÉN GYANAKODVA.

ZH

HOMLOKODON SOK A REDŐ,
MELYIK ERŐ AZ EREDŐ?



LAJOSHOZ

AZÉRT VÁLTOZTATTÁL A HAJADON,
HOGY BELÉDSZERESSEN A SOK HAJADON.

VÉGÜL EZÚTON SZERETNÉK HELYT ADNI BLAHA MÓKÁS VIKTOR ELSŐ
ZENGE MÉNYÉNEK, MELY A PAJZÁN ÖREGEKRŐL SZÓL EKÉPPEN:

MARI NÉNI A KANAPÉRŐL INTETT,
MIKÖZBEN A POSTÁSSAL KETTYINTETT.



HORVÁTH PORONDMASTER NORBERT

Mottó: Azt sem tudom, hol vagyok

A jókedv Nagymarosig árad...

Te jószagos atyaúrsten, már megint szól ez az átkozott ébresztős rádió, iszonyatosan korán van még. SNOOZE és van még kilenc perc szunyókálás. Mellettem is nyugtalanná válik a korábban egyenletes szuszogás. Már látom, hogy nem tudok majd visszaaludni, fejemben időterv készül: kaját kellene csinálni, zuhanyozni is jó lenne (már csak két nap, és leveszik ezt a förtelmet a kezemről), pakolás.

Felébredünk.

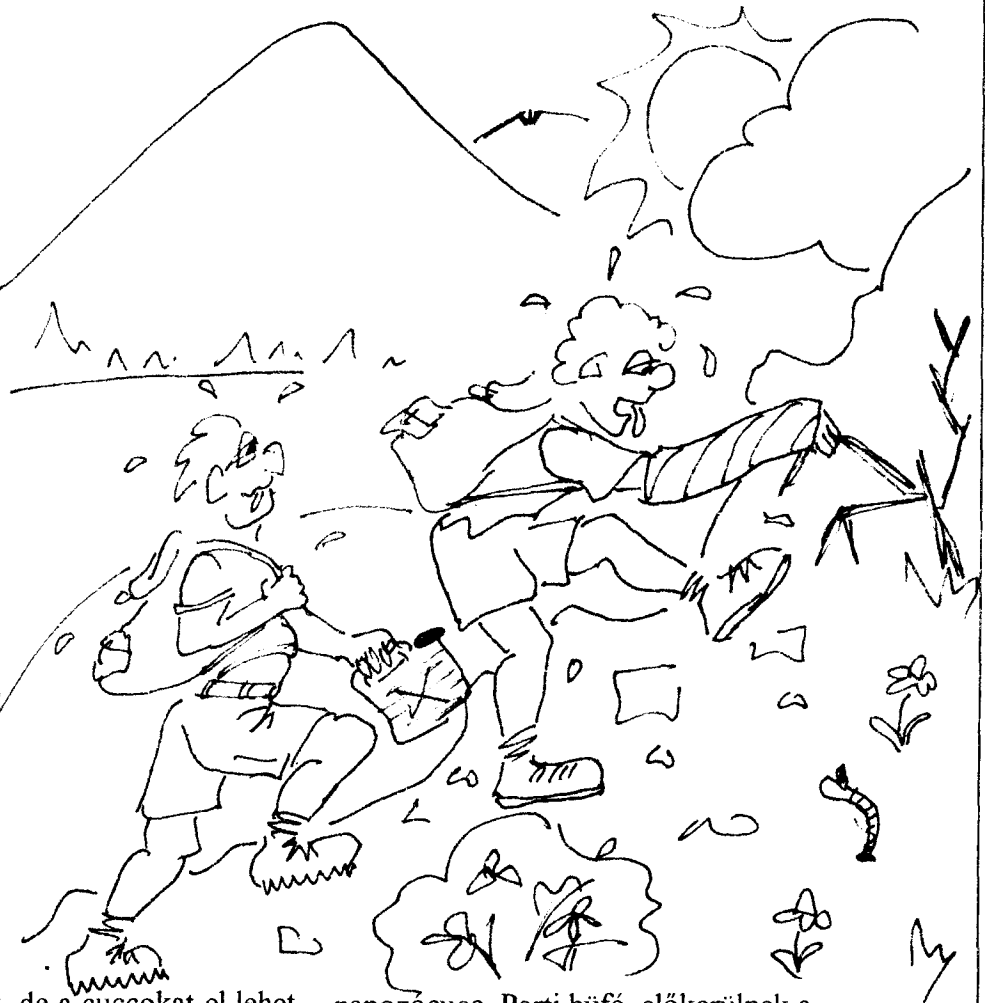
Sajnos sokat nem tudok segíteni, így inkább csak hagyom az izgalmakat fokozódni. Kopogás az ajtón, borzas fej: rosszul vagyok... (fél 11-kor indul a vonat, majd a Nyugatiban találkozunk.)

Zötyög a villamos, zötyög a metró (a fene egye meg, ellenőrök, hú, ezt megúsztuk – nevetünk össze, majd a leszállás után ismét szellemek módjára, zavartalanul szivárgunk át a BKV-sok között). A vonathoz már várnak minket.

... ismét felébredek, a következő megálló Nagymaros-Visegrád. Az állomáson Dezső: tegyük a csomagot a kocsiba (inkább sétálnánk, de a cuccokat el lehet vinni).

A többiek örömujjongása fogad, már jól érzik magukat. A telekről a kilátás utólérhetetlen, szemben a Fellegvár. Indulunk túrázni. Tíz perc után a Dunapartra érünk. Foci következik az iszapos-sáros-homokos parton. Bobó üvöltése harsan, majd a nevetésből egy

csobbanás hallatszik ki, és hősünk már csavarhatja is a nadrágját. Tatának nem sikerült túl jól egy csel, fáj a térde. Krisznek összejön a bravúr: a stégnek dobott kagylóhéj éppen kilencven fokos szögben fűrődik bele a homokba. Lassan mindenki fárad, így hát nem csoda, hogy a második félidőre már nem jut erő. Micsoda?! Zebegény hat kilométer? Nekem már most melegem van. Ez a rohadt gipsz nem túl jó



napozócucc. Parti büfé, előkerülnek a szendvicsek. Barna bőrű asszony kérdezi: kell-e autójavító készlet. Most őszintén, mi a rossebet csináljak vele? Törjek fel egy autót, és szereljem meg?

Kaptatunk fel a dombon. Meztelen hátamra ráragad a bőrtáska, érzem, hogy csorog le az izzadság.